

2005. február 24., csütörtök

4. üdvözlí a politikai foglyok egy részének szabadon engedését, de továbbra is mélyen aggasztja, hogy politikai vezetők, diákok és emberi jogi aktivisták még mindig fogságban vagy házi őrizetben vannak a királyi hatalomátvétel óta;
5. hangsúlyozza, hogy a cenzúra és a külvilággal való kommunikáció megnehezítése megakadályozza a nyilvánosság ellenőrzését a hadsereg intézkedései felett, illetve a nepáliakat fokozottan veszélyezteti a visszaélésekkel szemben, és kéri a hírközlés és a médiaszabadság maradéktalan helyreállítását;
6. mély aggodalmát fejezi ki a mind a biztonsági erők, mind a maoisták részéről elkövetett jogtalan kivégzések, gyakori kínzások, a büntetlenség és az emberi jogok egyéb sérelmeinek magas számáról szóló vádak miatt, és a viszályban részes mindkét oldalt felhívja – a népszerűségben aggodalmat és félelmet keltő visszaélések megfékezésének első eszközeként – emberi jogi megállapodások aláírására;
7. felszólítást intéz a katonai segítségnyújtás felfüggesztésére;
8. felszólítja a Tanácsot, hogy alkalmazzon célzott szankciókat a hatalmon lévő kormányzati és katonai elittel szemben a nepáli demokrácia helyreállításáig;
9. felszólítja az Európai Uniót, hogy vizsgálja felül a Nepálnak biztosítandó segítségnyújtást, alaposan ellenőrizze az összes Nepálnak nyújtandó segély címzettjét, a szegénység mérséklésére, az országot súlytó viszály alapvető okainak kezelésére és a konfliktusrendezési programok finanszírozására irányuló alapvető célok biztosítása érdekében;
10. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa a Nepálról szóló határozatot az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 61. ülésén, és sürgeti az ENSZ Emberi Jogi Bizottságot, hogy 2005. márciusi genfi ülésén jelöljön ki egy külön előadót a nepáli emberi jogi helyzet nyomon követésére;
11. felszólítja viszályban részes mindekét oldalt, hogy fogadja el az emberi jogi megfigyelők kirendelését az Emberi Jogi Bizottság védnöksége alatt, és felhívja az Európai Uniót és az ENSZ-et, hogy e célból ajánljanak fel technikai és pénzügyi segítséget;
12. felhívja a nepáli kormányt, hogy tegye lehetővé a tibeti menekültek jóléti hivatala és a dalai láma képviselete működésének folytatását Katmanduban, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bezárás alku tárgyát képezhette Kínával a szükségállapot tekintetében;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, Gyanendra királynak, Indiának és a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség többi tagállamának, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosságának és az ENSZ főtitkárának.

P6_TA(2005)0059

A Sierra Leone-i különleges bíróság: Charles Taylor ügye

Az Európai Parlament állásfoglalása a Sierra Leone-i különleges bíróságról: Charles Taylor ügye

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2000. augusztus 14-i, a Sierra Leone-i Speciális Bíróságot – az Egyesült Nemzetek és a Sierra Leone-i kormány közötti megállapodás alapján – létrehozó 1315. határozatára, amelynek célja, hogy a Sierra Leonében elkövetett háborús bűncselekmények, emberiség elleni bűncselekmények elkövetőit és a nemzetközi jog megsértőit bíróság elé állítsák,
- tekintettel a nemzetközi jogra, különösen a genfi egyezményre és a háborús bűnökről szóló II. kiegészítő jegyzőkönyvre,

2005. február 24., csütörtök

- tekintettel a 2003. augusztus 18-án a ghánai Accrában megkötött általános béke-megállapodásra, melynek célja, hogy véget vessen a Libériában a több mint 14 éve tartó fegyveres konfliktusnak,
 - tekintettel az EK és az AKCS-országok – köztük Nigéria és Libéria – között megkötött Cotonou-i megállapodásra, továbbá a megállapodásban részes feleknek a békére, a biztonságra, a stabilitásra, az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségvállalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Charles Taylor, Libéria volt elnöke 1997-től önkényuralmat gyakorolt egészen a polgárháború kitöréséig,
 - B. mivel Libériában a 14 évig tartó erőszak és rendezetlen állapot – főként a civil lakosság körében – mérhetetlen emberi szenvedést okozott, továbbá az emberi jogok súlyos megsértését, a népesség egy jelentős részének kitelepítését és a társadalmi és gazdasági szerkezet összeomlását eredményezte,
 - C. mivel a libériai viszály is hozzájárult az egész nyugat-afrikai térség súlyos mértékű ingatagságához és végzetes humanitárius válsághelyzetet eredményezett,
 - D. mivel 2003. március 7-én Charles Taylor ellen vádat emelt a Sierra Leone-i speciális bíróság ügyésze 17 rendbeli, emberiség ellen elkövetett bűntettért és háborús bűnökért, beleértve a gyilkosságot, csonkítást, nemi erőszakot, szexuális rabszolgaságot és gyermekkatonák sorozását,
 - E. mivel Charles Taylor továbbra is Nigériában tartózkodik és az államfők bűnvádi eljárás alóli mentességére hivatkozik annak ellenére, hogy mentelmi jogra vonatkozó kérelmét a Sierra Leone-i különleges bíróság fellebbviteli kamarája 2004. május 31-i döntésében elutasította,
 - F. mivel a nigériai kormány kulcsszerepet játszott a Libériában zajló polgárháború lezárásában; mivel Charles Taylor elfogadta a nigériai kormány által 2003. július 6-án felajánlott menedékjogot,
 - G. mivel 2003 októberében az ENSZ Biztonsági Tanácsa aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy Charles Taylor száműzetésében folyamatosan Libéria és Nyugat-Afrika destabilizálására törekszik, megsértve ezáltal a Nigériával a menedékjog ügyében kötött megállapodását, melyben vállalta, hogy teljesen tartózkodik a libériai politikai életben való részvételtől,
 - H. mivel 2004 augusztusában az ENSZ Biztonsági Tanácsa utazási tilalmat rendelt el jelenlegi libériai tisztviselők számára, Charles Taylor számára Nigériában játszott állítólagos futári szerepük miatt,
 - I. mivel 2004 szeptemberében az ENSZ főtitkárának különmegbízottja az ENSZ Biztonsági Tanács előtt kijelentette: „Charles Ghankay Taylor árnyéka még mindig Libéria fölé tornyosul. Sok libériai átlagember nem lesz meggyőződve arról, hogy a békefolyamat Libériában fenntartható, amíg Taylort nem állítják a Sierra Leone-i különleges bíróság elé”,
 - J. mivel az EU tagállamainak a Sierra Leone-i különleges bíróság felállítására és működésére adományozott 30 millió USD-t is meghaladó önkéntes hozzájárulásán kívül az Európai Unió maga is támogatta a Sierra Leone-i különleges bíróságot 800 000 euróval,
 - K. mivel a jelenleg 2005 októberére tervezett választásokat és eredményüket inkább a Charles Taylor visszatérésétől való félelem határozhatja meg, mintsem a jövőbe vetett remény,
 - L. mivel a Mano-folyói Unió országaiban, Libériában, Sierra Leonében és Guineában a béke és a stabilitás elválaszthatatlannak bizonyult, és az egyik ország fenyegetettsége károsítja a kedvező fejlődés lehetőségét a többiben is,
 - M. mivel Charles Taylor továbbra is fenyegeti a nemzetközi békét és biztonságot és aláássa a nyugat-afrikai fenntartható béke és fejlődés támogatására irányuló európai erőfeszítéseket,

2005. február 24., csütörtök

- N. mivel Taylor büntetlensége ellentétben állna a nemzetközi joggal, sértő lenne Taylor számtalan áldozatára nézve és aláásná a jogállamiságra alapozott tartós békét a régióban,
- O. mivel Sierra Leone népének joga van ahhoz, hogy Charles Taylor esetében a Sierra Leone-i különleges bíróság tisztességes eljárással igazságot szolgáltatasson,
- P. mivel a nemzetközi jog világosan kimondja, hogy a háborús bűnösöknek mindig bíróságon kell felelniük tetteikért és minden állam köteles kiadni a háborús bűnösökkel gyanúsított személyeket,
- Q. mivel az UNHCR Végrehajtó Bizottságának a genfi egyezmény kizárási záradékáról tett megállapítása világosan kifejti, hogy „ha a menekültjog által biztosított védelem megengedné a súlyos bűncselekményt elkövető személyek védelmét, a nemzetközi védelem gyakorlata közvetlenül ellentétben állna a nemzeti és nemzetközi joggal és ellentmondana a menedékjog humanitárius és békés természetének”,
- R. mivel Nigéria ratifikálta a genfi egyezményt, amely kimondja, hogy háborús bűnösöknek menekültstátusz nem adható,
1. felszólítja Nigéria kormányát, hogy cselekedjék a libériai békefolyamat folyamatos érdekeivel összhangban, és a jogállamiságot támogatva haladéktalanul adja ki Charles Ghankay Taylort, hogy a Sierra Leone-i különleges bíróság elé lehessen állítani;
 2. felszólítja az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsát, hogy az ügyet sürgősséggel tárgyalja;
 3. felszólítja az ENSZ-t, az EU-t és a tagállamokat, hogy gyakoroljanak nemzetközi nyomást Charles Taylor kiadatása érdekében;
 4. üdvözli Libéria átmeneti kormányának Charles Taylor egykori elnök és társai vagyonának befagyasztására irányuló határozatát;
 5. felszólítja az EU-t, hogy továbbra is támogassa a Libéria három háborúzó része közötti 2003-as béke-megállapodást és a 2005 októberére tervezett elnök- és parlamenti választást;
 6. kéri, hogy a régióban minden állam tartózkodjék minden olyan cselekedettől, ami hozzájárulhat a szomszédos országok instabilitásához;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok kormányainak, a Sierra Leone-i különleges bíróság főügyészének, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, az Afrikai Uniónak, az ENSZ főtitkárának, az ECOWAS főtitkárának és Libéria és Nigéria kormányának.
-